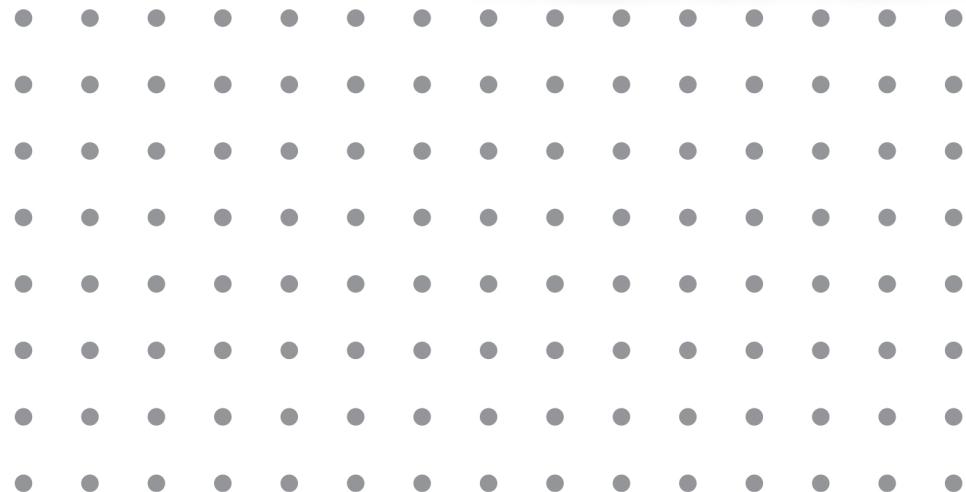

THE FUTURE OF MEMORY

Curator / Initiator :
Olga Ștefan

Organizator / Organiser:
Asociația Quantic
Echipa de implementare:
Ioana Florea și Katia Pascariu
Echipa Oradea:
Ștefan Gaie, Departamentul de Arte Vizuale al
Facultății de Arte / Universitatea din Oradea
Rodica Indig, Asociația Culturală ARS NOBILIS
Design:
Andrei Timofte
Afis & procesare: Horia Popa, AIR visual design
Comunicare:
Anca Pîslaru

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării. | Cultural project co-funded by the Administration of the National Cultural Fund. This project does not necessarily represent the position of The Administration of the National Cultural Fund. AFCN is not responsible for the content of the project or how project results can be used. These are entirely the responsibility of the beneficiary of the funding.

www.thefutureofmemory.ro

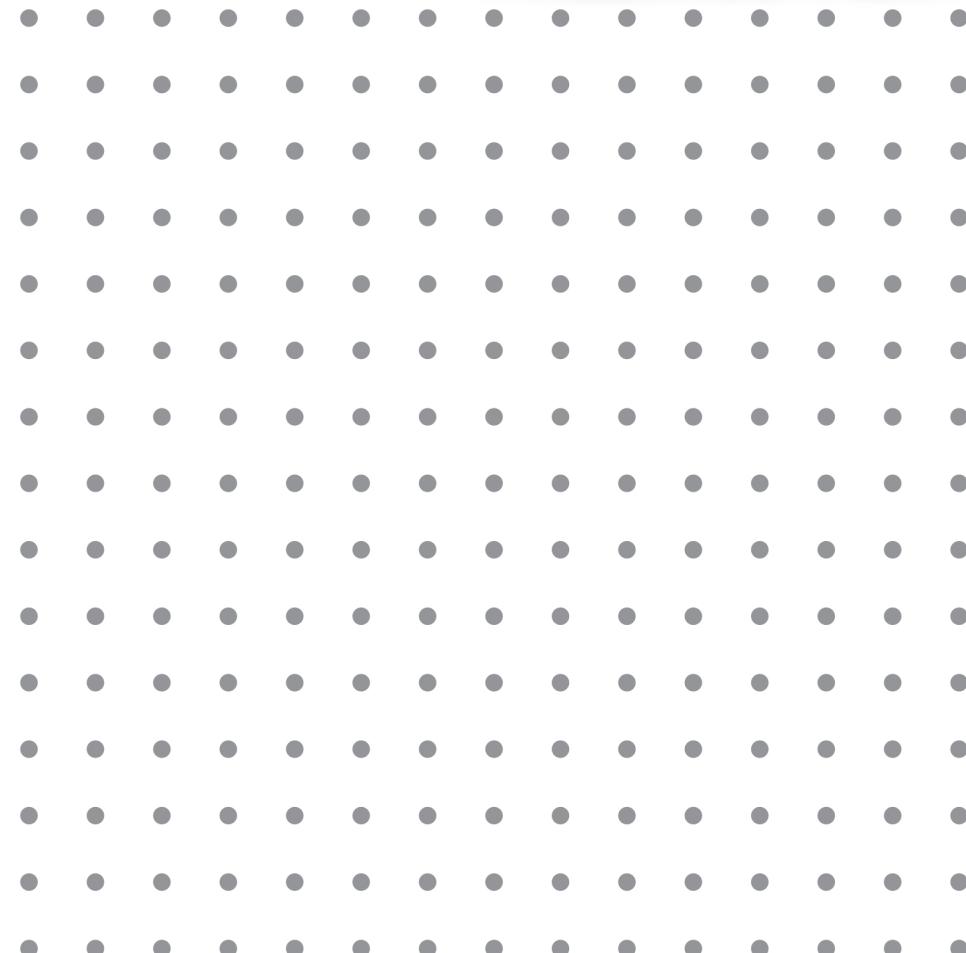
Itinerant
Projects

INSTITUT
FRANÇAIS

Contact:
thefutureofmemory@gmail.com

VIITORUL MEMORIEI

VIITORUL MEMORIEI / THE FUTURE OF MEMORY

24-28 MAI, 2017 / MAY 24-28, 2017
ORADEA

- Valea Plângerii, de Mihai Andrei Leaha, Andrei Crișan, Iulia Hossu (România, 2013), 56 min, documentar, română

Între anii 1942 și 1944, 25 000 de romi au fost deportați de regimul Antonescu în Transnistria. Jumătate dintre ei au murit la scurt timp, de foame, de frig, boli, execuții etc. După 70 de ani, cei puțini care au supraviețuit și care pe atunci erau copii își reamintesc și povestesc cu emoție evenimentele teribile de atunci. Interviurile cu membrii comunității ucrainene din Transnistria completează povestile supraviețuitorilor romi și transformă un spațiu astăzi aparent banal într-unul antropologic și al memoriei.

Cadrul din film

- Jenő Janovics, Un Pathe Maghiar, de Bálint Zágoni (România/Ungaria, 2011), 62 min, documentar, ungurește cu subtitrări în română

Un documentar despre Jenő Janovics, unul dintre cei mai cunoscuți cineasta maghiari de la începutul secolului XX. În anul 1913 și-a deschis propriul studio de film și, fiind unul dintre primii în domeniul care adus pe ecran opere literare, a devenit în scurt timp faimos, bogat și unul dintre cei mai invidiați cetățeni ai orașului Cluj. După primul război mondial, grăbie averii și influenței sale, investește sume imense pentru salvarea companiei sale cinematografice – investiții uriașe pentru acea vreme și pentru zilele noastre.

Cadrul din film

- Natan, de Paul Duane/David Cairns (Marea Britanie, 2013), 66 min, documentar, engleză ÎN PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

Bernard Natan, originar din Iași, ar putea fi descris ca unul dintre părinții cinematografiei franceze. Cum a ajuns să fie ultat complet, mai ales în Franță? Cum se face că atât de puțină atenție a fost acordată carierei acestui pionier și interpret al începuturilor porno gay și BDSM? De ce a fost numele de Bernard Natan sters din istoria cinematografiei, în ciuda faptului că el a dominat industria de film francez pentru mare parte din anii '20 și '30? David Cairnes și Paul Duane au excavat o poveste extraordinară, care își propune să scrie istoria cinematografiei europene. Multe zvonuri au circulat în jurul poveștii lui Bernard Natan zeci de ani, dar acest documentar aduce în cele din urmă adevărul la lumină.

Cadrul din film

28 mai - Asociația Culturală Moskva, str. Moscovei nr. 8 (Palatul Sonnenfeld), orele 17.00 – 22.00:

- Fiul lui Saul, de Laszlo Nemes (Ungaria, 2015), 107 min, dramă, ungurește cu subtitrări în engleză

Octombrie 1944, Auschwitz-Birkenau. Saul Auslander este un membru maghiar al Sonderkommando, grupul de deținuți evrei izolați de restul lagărului și forțați să-i ajute pe nazisti la bună funcționare a mașinăriei de exterminare în masă. În timp ce lucrează la unul din crematorii, Saul descoperă trupul unui băiat și e convins că acesta e fiul său. În timp ce alți deținuți pregătesc o evadare, Saul își asumă o sarcină imposibilă: să salveze trupul de flăcări, să găsească un rabin care să-i recite rugăciunea de înmormântare și să-i ofere băiatului funeraliile cuvenite.

Cadrul din film

- Inimi cicatrizate, de Radu Jude (România, 2016), 141 min, dramă, română

Inimi cicatrizate este o adaptare liberă a textelor literare autobiografice ale scriitorului român Max Blecher și în special a romanului omonim. Regizorul spune despre proiectul său care tratează tema condiției umane: „Sper că acest film va oferi descrierea amănunțită a unei experiențe umane limită, la care să ne raportăm cu duioșie, cu teamă și cu respect”.

Cadrul din film

Viitorul Memoriei este o platformă transnațională în România și Republica Moldova, dedicată comemorării victimelor Holocaustului prin artă și media.

Prin istorii orale și narăriuni autobiografice, relevam povești personale în scopul de a recupera demnitatea celor pe care nazisii și colaboratorii lor entuziasții au încercat să-i elimine și să-i steargă din istorie, prin muncă forțată și ucideri în masă organizate la scară industrială.

Abordarea noastră multidisciplinară include expoziții de artă, proiecții de filme, performance, cercetare, dezbatere și înregistrări ale unor dintre ultimele/supraviețuitorii/tori. Astfel, reducem în prezent nu numai memoria celor care au pierit, ci și contribuțile lor – ceea ce ne-au lăsat ca moștenire culturală - combatând în felul acesta false concepții despre identitatea națională.

Evenimentele pe care anul acesta le organizăm în cinci orașe (București, Oradea/Nagyvárad, Cluj/Kolozsvár, Iași și Chișinău/Kishinev), la date care corespund cu datele deportărilor sau pogromurilor din anii '40, au fost create astfel încât să reflecte istorii locale, să dezvăluie întâmpină specificul fiecărei regiuni și să analizeze impactul diferitelor legi și politici rasiste asupra vieții comunităților afectate. Expunem și performăm lucrări artistice și materiale culturale produse de către victimele sau supraviețuitorii Holocaustului care au trăit în aceste orașe - persoane cărora li s-a acordat puțină recunoaștere până azi sau au fost chiar complet ignoreate de istoria oficială.

În Oradea și Cluj - ambele orașe situate în Transilvania de Nord, care a fost sub controlul guvernului ungar din 1940 până la sfârșitul războiului - vom explora istoriile deportărilor devastatoare din mai 1944 către Auschwitz și alte lagăre de concentrare, unde majoritatea populației evreiești a regiunii a fost anihilată. Expoziția de pictură cu lucrări aparținând grupului de artiști evrei din Oradea, precum Leon Alex, Tibor Ernő, Paul Fux, József Biró, József Klein, Ernő Grünbaum și Barát Mór - majoritatea uciși la Auschwitz - relevă contribuția pe care ei au adus-o Modernismului. Recitalul de poezii de Magdalena Klein, care s-a sinucis la doar doi ani după eliberare, și lectura din jurnalul Ehei Heyman, o fetiță de 13 ani ucisă la Auschwitz, readuc scrierile lor la viață. Vom explora acest trecut uitat prin numeroase alte evenimente, spectacole și lucrări de artă contemporană.

În Cluj, analizăm istoriile legate de "trenul lui Kasztner", prin materialele filmate de Istvan Fisher (într-o expoziție al cărei curator este Miklos Szilard), o discuție cu Ladislaus Loeb, unul dintre supraviețuitorii acestui tren, și o serie de documente și mărturiile altor supraviețuitori. Alături de alte proiecte și lucrări de artă contemporană ce tratează ghetoizarea, deportarea și dispariția populației evreiești a orașului, prezentăm de asemenea o readaptare a unui proiect de cercetare de mare anvergură inițiat de Casa Tranzit, "Dispariți din 1944" [Missing Since 1944].

Asocierea cu parteneri locali este centrală în vizuirea proiectului nostru, care are ca tel dezvoltarea unei rețele transnaționale de asociații și artiști dedicăți luptei împotriva uitării și unită în dorința de a scoate la lumină capitolile întunecate din istoria fiecărui oraș participant, înglobând în acest fel dimensiunile cultural-progresiste ale conceputului de "colaborare".

În aceste vremuri în care extremismul și naționalismul de dreapta amenință din nou să divizeze Europa, iar negaționismul, antisemitismul și rasismul sunt lărași promovate de politicieni de pretinutdeni în scopul de a câștiga suportul maselor și puterea, ne revine nouă responsabilitatea, a doua și a treia generație de după Holocaust să combatem aceste tendințe și propaganda revizionistă - cu ajutorul acelor mărturii ale experiențelor trăite și micro-istoriei care ne avertizează că trebuie să prevenim alunecarea în trecut.

Pentru că generația care a trăit acele vremuri va dispărea curând, este rolul nostru să ne asigurăm că istoriile lor nu vor fi date uitării, urmările existenței lor nu vor fi stărite, iar memoria noastră colectivă va rămâne vie. Numai învățând din trecut vom putea construi un viitor pe care să-l împărtăşim cu toții.

Olga Stefan,
Curator și inițiator al proiectului Viitorul Memoriei

The Future of Memory is a unique initiative, a transnational platform in what is now Romania and the Republic of Moldova, dedicated to the remembrance of the victims of the Holocaust through art and media.

We focus on personal accounts through oral history and autobiographical narration to reclaim the dignity of each individual whom the Nazis and their enthusiastic collaborators meant to eliminate and erase from history through industrialized mass murder. Our interdisciplinary approach, including art exhibitions, performances, film screenings, research, discussions, and actual recording of some of the last survivors, reactivates the memory not only of the perished, but also of their contributions, what they left as cultural inheritance, while challenging false constructs of national identity.

Our programs, which take place this year in five cities (Bucharest, Oradea/Nagyvárad, Cluj/Kolozsvár, Iasi/Jassy, and Chisinau/Kishinev) on dates that correspond with deportations or pogroms, were carefully crafted to reflect local stories, reveal historical specificities of each region, and analyse the impact of the different racist laws and policies on the lives of the targeted. We display and perform the artwork, or other cultural material, produced by victims or survivors of the Holocaust that lived in the cities where we operate, who have until now received little recognition, or were even entirely neglected by official narratives.

In Oradea and Cluj, for example, both cities located in Northern Transylvania, controlled from 1940 until the end of the war by the Hungarian government, we will explore the devastating deportations of May 1944 to Auschwitz and the other concentration camps where the majority of the region's Jewish population was annihilated. An exhibition featuring the paintings of a selection of Jewish artists from Oradea, including Alex Leon, Tibor Erno, Paul Fux, Joszef Biro, Jozsef Klein, Erno Grünbaum and Barat Moric - most of whom were murdered at Auschwitz, highlights the contributions they made to modernism, while recitations from the poetry of Magdalena Klein, who committed suicide two years after liberation, and readings from Eva Heyman's diary, a 13-year old murdered at Auschwitz, bring their writings to life. Several other performances and contemporary art projects also address this past.

In Cluj we delve into the story of the "Kasztner train", with filmic work by István Fisher (curated by Miklos Szilard), a live discussion with one of the survivors of the train, Ladislaus Löb, and a selection of documents and testimonies from other survivors. Besides several contemporary art projects addressing the ghettoization, deportation, and disappearance of the Jewish population of the city, we also exhibit the re-adaptation of a large-scale research project initiated by Tranzit House, "Missing since 1944".

Working with local partners is essential to the vision of our undertaking as we develop our transnational network of associations and artists committed to fighting against forgetting, and united in tackling the dark chapters of each participating city's past, thus embracing the progressive facets of the term "collaboration".

As right-wing extremism and nationalism are once again threatening to divide Europe, and negationism, antisemitism, and racism are promoted by politicians worldwide to gain populist support and power, it has become incumbent upon us, the second and third generations after the Holocaust, to confront these trends and revisionist discourses with the testimonies of lived experience and microhistories that warn us to keep the present from slipping back into the past. Because the generation that experienced these horrors is quickly passing away, it is our responsibility to make sure that their stories are not forgotten, the traces of their existence not disappear, and that our collective memory does not fade. Only by learning from the past, can we manage to secure a future that we can all share.

Olga Stefan
Curator and initiator The Future of Memory

**24 mai - Sinagoga Sion, str. Independenței nr.22, ora 19.00
Vernisaj și lansarea proiectului „Viitorul Memoriei”**

Vor fi expuse:

- O arhivă bogată cu cărți și documente scrise de supraviețuitori și victime ale Holocaustului sau descendenții acestora, dintre care multe vor fi prezentate publicului pentru prima dată în acest context.

- Lucrările originale ale artiștilor orădeni Leon Alex, Tibor Ernő, Paul Fux, József Biró, József Klein, Ernő Grünbaum și Barát Móric. Selectie Olga Ștefan, documentare Ștefan Gaie și Rodica Indig

Personalități marcante ale vieții artistice ale Oradiei începutului de secol XX, Leon Alex, Tibor Ernő, József Biró, József Klein, Ernő Grünbaum și Barát Móric și-au încheiat destinul uman și artistic în Holocaust.

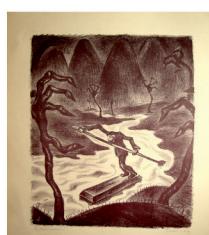
Tibor Ernő a fost considerat de contemporanii săi pictorul Oradiei. Peisajele sale citadine, podurile de peste Criș, clădirile, stau mărturie și astăzi despre frumusețea, modernitatea și dinamismului orașului, iar portretele sale, unele despre evrei, au pentru noi un puternic culoare evocatoare. Credea cu putere că ar putea contribui la atenuarea dezbinării.

Leon Alex a ales, prin lucrările sale expresioniste, activiste, să dea expresie dramatismului, neliniștii, intuiției premonitorii a sfârșitului, a tragicismului în toate ipostazele sale. De fapt climatul de neliniște, angoasă, frământare, este prezent în creația tuturor acestor artiști, fie că ne referim la modalitatea impresionistă sau postimpresionistă de manifestare la Barát Móric sau maniera geometrizată, aproape constructivistă a lui Ernő Grünbaum.

Singurul întors din Holocaust a fost Paul Fux, cel care, în deceniile care au urmat războului a fost vîrful de lance al avangardei

Leon Alex / Tristete
1935, litografie
29x20cm

Leon Alex / Pessimistul
1935, litografie
29x20cm

Leon Alex / Judecătorul
1935, litografie
29x20cm

- Proiecții cu imagini de clădiri construite de evrei orădeni în prima parte a secolului XX. Documentare și selecție: Rodica Indig și Ștefan Gaie.

Erevii au contribuit la ridicarea Oradiei moderne, din starea sa de oraș provincial, la cea de oraș european, un adevărat Paris pe malul Peței.

În pragul secolului XX s-au înălțat clădiri care au devenit emblematice pentru personalitatea orașului, o adevărată bijuterie arhitectonică secession. Construcțiile, case sau palate, erau dispuse la intersecția mai multor străzi. Ele dădeau măsura dorinței ca Oradea să fie asemenea marilor orașe europene.

Palatul Adorian I și II, Palatul Vulturul Negru, Palatul Stern, Palatul Moskovits I și II, Palatul Ullmann, Casa Deutch, Casa Sonnenfeld, Casa Roth, Hotel Parc, Casa Füschl, sunt doar câteva dintre capodoperele arhitecturii orădene.

Oradea,
Hotel PARC

Oradea,
Palatul Moskovici

- Proiecție „Fragments of a Life/Fragmente dintr-o viață”, film de Olga Ștefan, imagine Miklos Klaus Rosza, montaj Gabi Basalici:

O lucrare video ce combină discuții intime de familie, între Olga Ștefan și bunica ei, Sorana Ursu (care are acum 92 de ani), cu materiale de arhivă, fotografii și alte imagini din trecut sau din prezent, realizând un amestec de amintiri și impresii care ilustrează și contrazic deopotrivă faptele istorice.

Cu ajutorul mărturilor personale ale Soranei Ursu, al carei tată a fost ucis în pogromul de la Iași, și ale altor membri ai familiei, ce locuiesc acum în Israel și în Statele Unite, fragmentele biografice sunt adunate într-o încercare desprăznică de a construi o narativă coerentă a vieții, recunoscând prezenta unei imagini incomplete a realității, maleabilitatea memoriei și tragedia uitării, un element inherent supraviețuirii. Povestea urmărește viața Soranei Ursu în anii războului, evoluția sa către comunism și în cele din urmă deziluzia sa în timp ce explorează probleme legate de identitate, migrație, dezlocuire și apartenență.

- Proiecție cu filmul „Iluzii mele”, concept Olga Ștefan în colaborare cu Vársta4 și Ileana Szasz, imagine Miklos Klaus Rosza, Romulus Balazs și Olga Ștefan, montaj Ileana Szasz:

Povestile personale ale rezidenților căminului Rosen ne poartă prin zonele și spațiile din cartierul evreiesc din București, prin locurile unde au avut loc episoade de violență antisemită în timpul pogromului din 1941, pe la casele unde au trăit poveștilelor/foarele filmului și la clădiri importante pentru viața comunității evreiești. Afișările despre condiții în care trăiau evreii din București în timpul războului, despre impactul legilor rasiale asupra situației și vieții de zi cu zi a evreilor, și identitatea evreiască de după războu.

Film produs pentru platforma transnațională de comemorare a Holocaustului din România și Republica Moldova, Viitorul Memoriei, 2017.

Cadrul din film

25 mai - Asociația Centrul Multimedia Studio Act (Sinagoga Viznitz), str. Crinului nr. 2, ora 17:30

- Vernisaj al expoziției studenților profesorului Laszlo Ujvarossy, cu lucrări de grafică comemorând evreii din Transilvania de Nord deportați în lagăre.

„Laboratorul lui Mengel” și „Alles Dort Lassen” – instalații de László Ujvarossy:

Ambele lucrări amintesc de cei 24.396 de evrei deportați din Oradea la Auschwitz în mai 1944. Prima lucrare enumeră victimile în eprubete din sticlă, care au rol de complex memorial. Pe fundal se va auzi muzică de Krzysztof Penderecki, „Dies Irae – Oratorium ob memoriam in perniciose castis in Oświecim (Auschwitz) necatorum inextinguibilem reddendum / I. Lamentatio, II. Apocalypsis, III. Apotheosis”.

A doua lucrare este compusă din trei printuri cu textul „Alles Dort Lassen”, poruncă ce le-a fost dată evreilor de către autorități la deportare și la intrarea în lagărul de exterminare Auschwitz.

Proiect produs pentru platforma transnațională de comemorare a Holocaustului din România și Republica Moldova, Viitorul Memoriei, 2017.

- Acțiune „Pentru persistența memoriei”, de Miklos Onucsan, ora 17:30:

O placă comemorativă din gheată, cu inscripția „Pentru persistența memoriei” [TO THE PERSISTENCE OF MEMORY] va fi inaugurată și apoi lăsată să se topescă în timp real. Apa topită din placă va fi lăsată să se scurgă pe pământ, pentru a fi absorbită și pentru a intra, astfel, în circuitul natural al apei.

- Performance „Album de Familie”, de Katia Pascariu și David Schwartz, ora 20:00:

„Album de familie” pornește de la povestile, fotografiile și documentele personale ale familiilor Benedek și Salamon, familiile de evrei maghiari care au trăit în Oradea înaintea și în timpul celui de-al doilea război mondial. Performance-ul are ca puncte de pornire mărturile uneia dintre ultimele supraviețuitoare din familie, Judith Ardeleanu-Goldhammer, care apare și în filmul „Iluzile mele” expus în cadrul expoziției de la Sinagoga Sion, precum și volumul „Scrisorile unei mame 1935-1944”, care cuprinde scrisori trimise de Salomon Juliska copiilor săi înainte de a fi deportați și ucisi la Auschwitz. Pe baza acestor surse de cercetare, performance-ul re-construiește o hartă a traseelor de viață și experiențelor membrilor familiei și, prin intermediul acestora, harta contextului social și politic din Oradea secolului XX. Texte de: Judith Ardeleanu-Goldhammer, Salomon Juliska.

Toate proiectele de la Sinagoga Viznitz au fost produse pentru platforma transnațională de comemorare a Holocaustului din România și Republica Moldova, Viitorul Memoriei, 2017.

26 mai - Asociația Culturală Ars Nobilis, str. Cuza Vodă nr. 21 A, ora 17:00

- Recital de poezie/performance - fragmente din jurnalul Evei Heyman și poezii de Magdalena Klein, în lectura actriței Katia Pascariu

Eva Heyman, fiica jurnalistei Agnes Racz Zsolt și fiica vitregă a scriitorului maghiar Béla Zsolt (a cărui carte „Nouă Valize” este primul memoir scris de un supraviețuitor al Holocaustului și care se găsește printre cărțile din arhiva noastră din cadrul expoziției de la Sinagoga Sion), a lăsat în urma ei un jurnal. Aceasta începe pe 13 februarie 1944, chiar în luna de dinaintea ghettoizării populației evreiești din Oradea, și se termină pe 30 mai, data transportului cu care Eva a fost dusă la Auschwitz; acolo, Eva a fost omorâtă în octombrie, la vîrstă de 13 ani. Jurnalul a fost scos din gheto de bucătăreasă creștină a familiei Heyman și predat lui Agnes în 1945. Agnes și Béla au supraviețuit evadând din gheto și ajungând în trenul lui Kasztner, care i-a dus în Elveția la sfârșitul lui 1944. S-au întors în 1945 la Budapesta. Agnes s-a sinucis în 1951, iar Béla a murit bolnav în 1949. Magdalena Klein, născută în 1920, a fost mutată, ca restul evreilor din Oradea, în gheto în mai 1944 și deportată la Auschwitz în iunie. Deși a supraviețuit lagărului, foarte mulți din familia ei au murit – ceea ce a fost o pierdere pe care nu a putut să o suporte. S-a sinucis în iunie 1946. A tănit de-a lungul anilor un jurnal poetic în care și-a exprimat și speranța, și disperarea, și durerea, și momentele de fericire.

Proiect produs pentru platforma transnațională de comemorare a Holocaustului din România și Republica Moldova, Viitorul Memoriei, 2017.

26 mai - Asociația Culturală Moskva, str. Moscovei nr. 8 (Palatul Sonnenfeld), Proiecții de filme, orele 19.00 – 21.30:

- Das Kind, de Yonathan Levy (Franta, 2010), 93 min, documentar, în română, franceză, germană, cu subtitrare în română

ÎN PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA ÎN FORMA SA COMPLETĂ ȘI ORIGINALĂ

Irma Miko are 95 de ani, s-a născut în România, în anul 1914. Evreică, comunistă și activistă politică de la vîrstă de 14 ani, Irma s-a alăturat rezistenței franceze în Paris în 1941. Misiunea ei neînchipuit de pericolosă a fost să aducă soldați germani de ocupație în rezistență. O povestea despre o lume în fugă și un portret al unei femei extraordinare și curajoase. Filmul a câștigat premiul pentru Cel Mai Bun Film la Festivalul European de Film Independent, Paris.

Cadrul din film

- Transnistria: The Hell, de Zoltan Terner (Israel, 1996), 41 min, documentar, cu subtitrare în română și engleză

ÎN PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

Autorul Aharon Appelfeld, Shmuel Ben-Tzion și Sonia Palti, artistul Beno Friedel și alții supraviețuitori descriu soarta evreilor români deportați în Transnistria (zonă din Ucraina ce se învecinează cu România) în perioada 1941-1944. Spre deosebire de Auschwitz, evreii din Transnistria au fost ucisi prin infometare, execuții, boli, condițiile de viață sub-umane și alte metode similare.

Cadrul din film

27 mai - Asociația Culturală Ars Nobilis, str. Moscovei nr. 8 (Palatul Sonnenfeld), Proiecții de filme, orele 17.00 – 21.00:

- Mamaliga Blues, de Cassio Tolpolar, (Brazilia, 2014), 56 min, documentar, engleză

ÎN PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

În 1931, Abram Tolpolar și soția lui, Rachel, au emigrat din Basarabia în sudul Braziliei. Saptezeci și șapte de ani mai târziu, copilul lor, Mauro Tolpolar, a făcut călătoria înapoi. Însoțit de cei doi copii ai săi, care nu au avut sansa să-și întâlnescă bunicii paterni, Mauro a vizitat locul de naștere al părinților săi și, de asemenea, a găsit răspunsuri despre un trecut necunoscut. Având doar o fotografie rămasă, familia Tolpolar al cărui cu mașina prin sate vechi, au intrat în tușuriile cimitirilor abandonate și au întâlnit localnici, în căutarea a ceea ce s-a întâmplat cu rudele lor, care au dispărut în timpul Holocaustului.

Cadrul din film